

РЕШЕНИЕ

№282

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 23 октомври 2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети октомври, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 285 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП – София срещу решение № 128/16.08.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1924 по описа на съда за 2011г..

С атакуваното решение е отменено НП № 0107824/07.11.2011 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „ФАГУСЛЕС” ЕООД, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ 201487591 в качеството му на „работодател” и осигурител по чл. 5 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) за нарушение по чл. 3, ал. 3, т.1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ и във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО, като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е постановено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е неправилно, като поддържа теза, че не са налице предпоставки процесното нарушение да бъде преквалифицирано като маловажно. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата - „ФАГУСЛЕС” ЕООД, гр. Перник се представлява от управителя на дружеството К.К.***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стоилова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, решението е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 04.10.2011 г., в резултат на извършена проверка от инспектор по приходи при ТД на НАП – София на „ФАГУСЛЕС“ ЕООД, гр. Перник е съставен акт за това, че дружеството като работодател и осигурител не е подало в законоустановения срок декларация образец № 6 по чл. 2, ал. 2 от *НАРЕДБА № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица* на МФ с „данни за дължими вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ“ относно окончателните осигурителни вноски върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения с дружеството за месец 04. 2011г.. Декларация образец № 6 е следвало да бъде подадена до 31.05.2011 г., последния работен ден на календарния месец, за който осигурителните вноски са били дължими за внасяне, съобразно правилото за едновременното им внасяне с изплащане на дължимото възнаграждение. Декларация образец № 6 за месец април 2011г. е подадена на 04.10.2011г.. На основание безспорно установената фактическа обстановка първоинстанционния съд е приел, че извършеното административно нарушение представлява маловажен случай и е отменил оспореното пред него наказателно постановление.

Административен съд – Перник споделя извода на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира решението на първата съдебна инстанция за правилно. В мотивите е отчетен факта на закъснение при подаване на декларация обр. № 6 за месец април 2011г. и подаването ѝ на 04.10.2011 г., но предвид факта, че дължимите осигурителни вноски и данък по чл. 42 от ЗДДФЛ са били внесени на 09.05.2011 г. е приел, че фактическото неподаване на въпросните декларации не е така общественоопасно поведение, че да бъде административно наказано дори и с минималния размер на санкцията, предвидена в чл. 355, ал. 1 от КСО, която е в размер на 500 лв..

Съдържащото се в жалбата оплакване, че нарушения на законодателството, уреждащо обществени отношения свързани с общественото осигуряване и неспазване на нормативните задължения от осигурителите не могат да бъдат маловажни нарушения не се споделя от касационния съд. Преценката за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и съобразно ТР на ВКС №1/2007 г. се прави по законосъобразност и наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи маловажните случаи на административни нарушения от тези, обхванати от чл. 6 на ЗАНН. От своя страна съдът осъществява съдебен контрол по повод тази преценка. За маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, следва да се приеме това административно нарушение, което с оглед липсата на вредни последици или незначителността му и с оглед другите смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид (аргумент от чл. 93, т. 9 Наказателния кодекс, приложим във връзка с чл. 11 ЗАНН). Подобен критерий за преценка следва да се прилага във всички случаи на нарушения, когато се извършва преценка за маловажност на конкретно деяние. В настоящия случай са били налице данни в протокол, във връзка с извършената проверка, от които е видно, че декларация образец № 6 за процесния месец е подадена доброволно по инициатива на лицето, посочено за нарушител, като в следващ момент му е съставен акт. Нещо повече – осигурителните вноски и дължимия данък са били внесени на 09.05.2011 г.. От това се налага извод, че нарушителят не е имал за цел да избегне нито плащането на задълженията, нито дължимото деклариране. От обясненията на същия е видно, че пропускът не е умишлен. Да, нарушението е

такова на формално извършване, поради което възникването на вреда, би съставлявало не елемент от състава на нарушението, а друго – допълнително отегчаващо обстоятелство, увеличаващо степента на неговата обществена опасност, каквото в случая също не е налице. Обстоятелствата по делото, преценени в своята съвкупност и с оглед факта, че нарушението е извършено за първи път, както поради липсата на данни за извършени други такива нарушения на фискалната дисциплина, и предвид факта на неподаване на декларации за внесени осигурителни вноски и данък, обосновават извод за маловажен случай на административно нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от *НАРЕДБА № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица на МФ*. Липсата на специална правна норма в ЗЗО за маловажен случай не означава, че хипотезата на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН във вр. с чл. 93, т. 8 от НК е неприложима. Настоящият случай е именно такъв, тъй като макар и формално да е осъществен състава на вмененото на жалбоподателя административно нарушение, с оглед посочените по-горе обстоятелства, деянието разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Споделя се тезата на касационния жалбоподател, че обществените отношения, регулирани от КСО и ЗЗО са от особена обществена важност, но това не може да игнорира задължението на административнонаказващия орган за индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния нарушител. При това положение налагането на имуществена санкция, макар и в минималния предвиден законов размер, се явява несъразмерно тежка спрямо степента на обществената опасност на деянието. Административнонаказващият орган на свой ред, като не е обсъдил възражението и молбата от страна на от „ФАГУСЛЕС“ ЕООД, гр. Перник за квалифициране на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е приложил неправилно материалния закон, тъй като са били налице всички предпоставки за уважаване на молбата му.

Предвид всичко това, настоящата инстанция намира, че при наличие на условия и обстоятелства за приложение на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, Районен съд – Перник, като е отменил процесното наказателното постановление е постановил правилно и законосъобразно решение, тъй като са били налице предпоставки за отмяна на атакуваното пред него НП, поради неправилно приложение на закона от страна на наказващия орган.

Предвид всичко гореизложено, касационният състав намира решението на първата съдебна инстанция за правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 128/16.08.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1924 по описа на съда за 2011г., с което е отменено НП № 0107824/07.11.2011 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „ФАГУСЛЕС“ ЕООД, гр. Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/